

bisse, da ikke staae, som vi stode 1807, saaledes at vi kun have en svag og aldeles ubelig Militis til at forsvare den Deel af Landet, hvor Tjenden har sat sin Styrke iland, men have et veludrustet og forsynet Armeecorps, befalet af dygtige og kyndige Mænd, inddeelt i virkelig tjenstdygtige Afdelinger, og derhos udrustet med de Gjenstande, som ere nødvendige for, at Hæren kan optræde med Virksomhed. Dette Punkt har for mig staaet som et Hovedpunkt i den foreliggende Plan; jeg troer, det vil erkjendes ved en nøiere Betragtning, at det har sin store Betydning, og jeg troer ogsaa, mine Herrer, at vi ved at fastholde dette vilde see een Ting, nemlig, at der er en vis Sammenhæng imellem, hvad Forsvarscommissionen har foreslaaet med Hensyn til Hæren, og hvad den har foreslaaet med Hensyn til Flaaden. Thi, uagtet det vil erkjendes, at det ved det Forslag, som er stillet, vil være muligt at frembringe et Forsvar i Isolationstilfælde, ogsaa for de enkelte Der, er det dog ganske vist, at Forsvaret kun bliver halvt, naar det ikke er muligt at oversføre fra det ene Sted til det andet den kampberedte Styrke, som er samlet paa et enkelt Punkt; jo mere vi kunne gjøre dette, desto stærkere og kraftigere er Værnet. Derfor vi altsaa ved en moderat Styrke af vor Flaade kunne bevirke, at vi i et givet Tilfælde længere kunne holde vore Farvande saa frie, at vi ere istand til at samle de forskellige Dele af vort Forsvarsvæsen, som maatte være udruftede, til en Eenhed, til en samlet Styrke, vilde derved være vundet noget meget Betydeligt for Landets Forsvar, idet det vilde være muligt derved at concentrere paa eet Sted, naar man ellers ikke kunde det, en større Styrke, end det ellers vilde kunne see, og da vil sandelig det, der er anvendt paa at skaffe os en noget stærkere Flaade, være meget vel anvendt. Det var disse Betragtninger, jeg vilde tillade mig at fremsætte om Hovedgrundsaetningerne i Commissionens Forslag.

Jeg skal dernæst gaae over til at sige, at der, uagtet jeg i det Hele taget kan slutte mig til det Forslag, her foreligger, dog er enkelte Punkter deri, hvori jeg ikke troer, at den høitæredede Minister har truffet det Heldigste ved at fravige Commissionens Forslag. Jeg skal

ikke udtale mig om dem alle, men kun om nogle enkelte, med Hensyn til hvilke jeg anseer det for muligt at tage under nærmere Overveielse, om ikke Forbedringer i det foreliggende Forslag virkelig lade sig gjøre. Men inden jeg gaaer over dertil, maa jeg dog gjøre en Bemærkning med Hensyn til nogle Ytringer, der igaar faldt fra det ærede Medlem for Svendborg Amts Bde Valgkreds (S. A. Hansen), med hvis Paastjonnelse af Forsvarscommissionens Arbejde jeg ikke kan Andet end yttre min særdeles Tilfredshed. Det ærede Medlem lod imidlertid en Ytring falde, som jeg ikke kan unblade at optage, idet han nemlig fandt det saa forunderligt, at et saa frifindet Forslag var kommet fra Forsvarscommissionen, at han ansaae det for nødvendigt at undersøge, hvilke Grundene kunde være til, at Forsvarscommissionen kunde fremsætte et saa frifindet Forslag. Han udtalte da den Formodning, at man i Commissionen havde vidst, at man ikke kunde sætte en Armeeplan igjennem her i Thinget, som ikke var bygget paa saadanne frie Grundsaetninger. Det er altid en vanskelig Sag at gaae ind paa andre Menneskers Motiver og Drivejebre, og det viser sig her ved denne Leilighed for det ærede Medlem, thi jeg kan forsikre ham, at han tager aldeles feil; Forsvarscommissionen har fulgt de Grundsaetninger, som det ærede Medlem omtaler, men den har ikke i mindste Maade tænkt paa, hvad der kunde sættes igjennem eller ikke, den har kun havt for Øie, hvad der efter dens fulde Overbeviisning var det Bedste for Landet. Det ærede Medlem kunde maaskee ogsaa drage en anden Slutning deraf, nemlig den, at de Mænd, der have siddet i Commissionen, dog maaskee virkelig være besjælede af liberale Grundsaetninger og havde større Agtelse for Friheden, end det ærede Medlem mener, og det ærede Medlem kunde muligens heraf ved Bedømmelsen af, hvad der i de senere Aar er steet fra vor Side anderledes, end han ønskede, faae den Formodning, at, naar vi have virket for Noget, som han ansaae for at være imod sand Frihed og Lighed, saa er det ikke, fordi vi have sat mindre Priis paa Friheden og Ligheden end det ærede Medlem, men fordi vi ansaae det for nødvendigt i Statens og Lan-